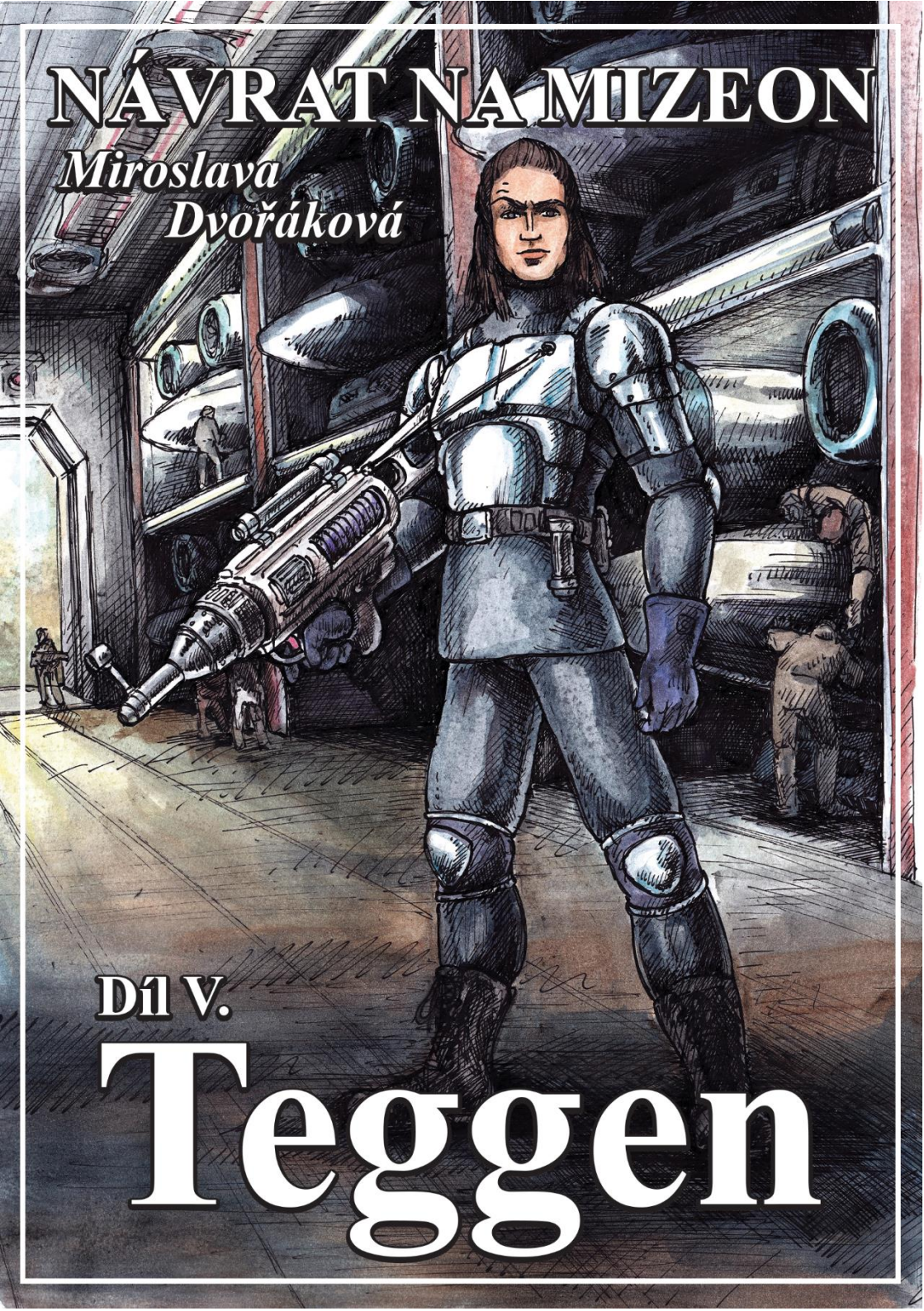
NÁVRAT NA MIZEON

Miroslava Dvořáková

Díl V.

Teggen

Návrat na Mizeon

díl pátý

TEGGEN

Miroslava Dvořáková

Série Návrat na Mizeon:

díl první – Arrakiel
díl druhý – Lissarius
díl třetí – Essius
díl čtvrtý – Sibiel
díl pátý – Teggen
díl šestý – Ditrux
díl sedmý - Rawantes

Série Návrat na Mizeon je součástí Megasérie Metaprostor. Další knihy z megasérie, včetně chronologie podle děje, jsou uvedeny v závěru za rejstříkem postav a pojmů.

Návrat na Mizeon

díl pátý

Teggen

Maharáví, základna napadena!

Kolísavé kvílení sirén trhalo uši. Muži na můstku srocení u projekčních válců ale působili tak klidně, jako kdyby přinuceni svými polovičkami sledovali baletní představení Velkého divadla.

„CR42 čistá," hlásil z komunikátoru Cadwen velící výsadku na povrchu základny.

„Rozumím, majore," zabručel Xan stojící před projekčním válcem. „Pokračujte na kótu CR43." Generál přiložil dlaň na snímač a přeladil projekci z terénu na záběry dalšího týmu, kterému velel major Keinon. Ukázaly se záběry ostrých skalnatých jehel. Někde v jejich stínech se pohybovali muži Cadwenova týmu. Obraz byl zrnitý. Vzhledem k tomu, že ho pořídily kamery křižníku z orbity, mohli být na můstku rádi, že je kvalita taková, jaká je. „Nemůžu je zaměřit, něco nás ruší," lamentoval Xan.

„Taky nic neslyším, ale vsadím boty, že jsou v severovýchodním kvadrantu," ozval se plukovník Lenny. Držel ruce nad telepatickým zesilovačem – duhově zbarvenou koulí levitující nad kamenným podstavcem, do jehož stěn byly vytesané podpůrné magické šifry.

Lennyho tvář byla stažená úsilím, jak se snažil zaměřit jakoukoliv stopu telepatické komunikace z vnějšího prostoru.

„Hej," houknul Xan na dispečera, „můžete někdo zrušit tu sirénu?"

Sibiel se s rukama založenýma na prsou opíral zadkem o stolní desku a sledoval, jak se generalita činí. Toto je jejich parketa, ne jeho. Bylo až legrační, jak důstojníci pookřáli, když se konečně začalo dít to, nač se půl druhého roku připravovali. Útok z Mizeonu.

Tři týdny poté, co poslali Rawanta s doprovodem na Erektiad, zaútočily na Maharáví bojůvky sestavené z pozůstatků mizeonského Trestního komanda. Přeměněnci vyzbrojení bouracími magnetickými kladivy, vrhači letannatových sítí a ručními zbraněmi neznámé konstrukce pronikli na satelit branami. Klouzali nad terénem na elegantních jednomístných antigravitačních prknech. Ničili kamery a snímače, hledali přístup do nitra základny.

Jakmile skenery jejich vpád zaznamenaly, spustil dispečer na můstku poplach. Tři výsadky se podařilo rozstřílet obráncům z orbity během dvou hodin. Ovšem poslední – šestičlenný tým se z dosahu kamer ztratil. Vyslali na povrch dvě pátrací komanda. Zatím nebylo jasné, zda se vetřelci vrátili na Mizeon nebo zda se jim podařilo někde se zakopat.

Sibiel si mnul bradu a přemýšlel, co ještě udělat. Civilové hlídaní Ditruxovou speciální jednotkou dřepí v elitním krytu v sekci A2. Raisi jsou v krytech v sekci A3, C2 a C3. Na přístupových chodbách patrolují Sedenovi muži. U monitorů na můstku přešlapují Xan s Lennym. Pátrači pod vedením majorů Keinona a Cadwena

systematicky pročesávají povrch satelitu a hledají bomby, čidla a cokoliv dalšího, co by základnu mohlo ohrozit. Šestice křižníků plukovníka Bordena Arci-Jeena skenuje satelit z orbity.

Ještě předtím, než generál Xan vydal pokyn k palbě, pokusil se Sibiel s vetřelci navázat komunikaci. Nabídl jim azyl, repatriaci, dokonce i velice náročnou regresní kůru. Nejdřív je oslovil telepaticky, pak poslal přes komunikační drony zesílenou hlasovou zprávu, nakonec vytvořil trojici okřídlených fantómů připravených odrecitovat jednoduché memorandum. Jedinou reakcí ze strany vetřelců bylo zničení dronů i fantómů. Tím se Sibiel alespoň ujistil, že veškerá snaha o domluvu je marná. Přeměněnci jsou pod vlivem generálního imperativu. Důsledně i za cenu sebedestrukce postupují podle příkazů, které obdrželi od nejvyššího velitele. Dříve byl velitelem Trestného komanda psychopat Seen – Studená Huba. Identitu toho nového nikdo nezná. Je ale zjevné, že vojáci Chřtánu jeho příkazy plní. Bez ohledu na to, že podmínky na základně jsou jiné, než jaké tam panovaly před dvěma lety. Ten, který gardisty Chřtánu na Maharáví poslal, přece musel vědět, že se exulanti na Maharáví opevní. Přesto poslal ty vojáky na jatka. V takovém stavu a s vypálenými emočními centry jsou sotva více než naprogramovanými mrtvolami. Sibielovi jezdil mráz po zádech při pomyšlení, že mohl být jedním z nich.

Spolu s generalitou došel k názoru, že touto akcí je debhátarové jenom testují. Chtějí odvést pozornost, zatímco chystají něco mnohem horšího. Kupříkladu výsadek tebechetů.

***

„Volali draci," ozval se z reproduktoru plukovník Borden z orbity. „Ptali se, jestli potřebujeme píchnout. Řekl jsem, že toto pošimrání zvládneme, ale že by bylo fajn, kdyby byli po ruce pro příště. Chtějí vědět, kolik lodí mají poslat." Bordenův projev byl úsečný a napjatý, jako kdyby překonával těžké bolesti. Bylo poznat, jak je pro něj těžké smířit se s příměřím, když předtím celé věky proti drakům bojoval a nikdy se netajil tím, že si to užívá.

Xan se odvrátil od projekčního válce a podíval se na Lennyho: „Zatím by stačilo tak šest křižníků. Co myslíš?"

„Jo," syknul Lenny s očima stále upřenýma do koule. „Ale ať je nenechávají všechny na orbitě. Tam stačí jedna, už tak je tam přeplněno. Ty zbývající ať plácnou na BU2 a BU3."

„A řekněte jim, ať se radši připraví na tebechety, Bordene," přidal se Sibiel. „Draci jsou s technikou dobří. Mohli by mít něco, co my ne."

„Vykonám," zabručel z reproduktoru Borden Arci-Jeen.

Xan se uchechtl. „Je to sranda, jak se Bordy snaží. Slyšel jsem, že dokonce přeprogramoval lodní trenažéry. Místo draků teď na vojáky útočí fantómy brůssů a wemuřanů." Generál se přitočil k Lennymu: „Tak jak to vypadá?"

Lenny nervózně zavrtěl hlavou. „Skenery pořád hledají vysílačky, ale nic. Skoro to vypadá, že žádné nemají. Jako kdyby byli němí. A jediný telepatický šum, který registruju, pochází tady od nás a

z orbity. Clony, které běžně používáme my, fungují jen částečně. Pořád je tu možnost zaměřit zbytkové tepelné záření. Ti parchanti musí mít něco jiného. Sibiele, ty bys o tom měl něco vědět."

„Experimentální výstroj Seen fasoval od Trrisiela. Pořád něco testoval," poznamenal Sibi. „Ne že by ty vychytávky s náma konzultoval. Prostě nás do toho navlíkli a…" Roztržitě se poškrábal ve strništi. „Možná mají ty nové rušičky. Jednu z nich použil na Bredeonu Keinon."

„Jak to funguje? Proč o tom já nic nevím?" durdil se Lenny.

„Byl to prototyp. Rozbil se, když byl Kei na Mizeonu. Nějaké řasy v kapsli, co při množení ruší telepatické vlny. Možná proto proměněnci vůbec nereagovali."

Xan sice vypadal klidně, ale podle zaťatých zubů bylo znát, že už i on je nervózní.

„To fakt není normální," poznamenal Lenny. „Šest chlapů se už půldruhé hodiny potuluje na povrchu a my je nedokážeme zaměřit."

Sibiel vzhlédl ke kontrolnímu panelu, který hlásil stupeň ohrožení venku stejně jako napadení uvnitř. I když sirénu dispečer vypnul, červené světlo týkající se napadení na povrchu stále blikalo. V políčku, které bylo vyhrazeno vnitřním prostorám základny, svítila uklidňující zelená. Sibielovou myslí se mihla vzpomínka: *Švábi ve spíži* – přesně na to upozorňovala Essiova zpráva. Jen co agenti Aliance zmizeli, vrhli se na další kolo prověřování prostor základny, ale ani tentokrát žádné cizí zařízení nenašli. A jakmile se vrátili Arrakiel

s Rawantem, pustil se do další kontroly Ditrux. Nikde nic. Ale švábi neznamenají jenom štěnice, ale obecně taky škůdce. Ach to ne!

„Lenny," štěkl Sibiel, když mu došlo, co to může znamenat, „přesměruj teleemitor na sektor A2."

Lenny nakrčil čelo. „Do elitního krytu?" Vzhlédl k panelu, kde stále svítila zelená. „Ten je přece maximálně odstíněný."

„Já vím, sakra," zavrčel Sibiel. Cítil, jak mu po zádech stéká studený pot. „Ale chodby kolem ne. Ale pokud máme švába v krytu…"

„Ditrux se mi ozval před desíti minutami vysílačkou," ozval se dispečer. „Hlásil, že je tam klid."

„Tak mu zavolejte znova," pronesl skřípavě Sibiel. Deset minut, to jsou celé věky. „A ty, Lenny, to zkus do krytu telepaticky."

„Nereagují," ozval se po chvíli dispečer. „Zkusím Sedena… Je to jenom o pár chodeb dál…Seden taky nic."

„A já… Sakra!" Lenny se vzepjal, oddálil dlaně od koule teleemitoru a chytil se za hlavu. „Volal jsem je, ale slyším jenom sám sebe. Zesíleně, jako kdyby se moje vlny od něčeho odrážely."

„Jsou tam dole," syknul Sibiel a vrhnul se ke dveřím do příruční zbrojnice. Teď nemělo smysl uvažovat, jak se tam vetřelci dostali a že je někdo zevnitř musel pustit.

Xan odstrčil dispečera a sklonil se k ovládacímu panelu. „Kei! Cadwe! Průnik v sekci A02. Ditrux ani Seden se nehlásí! Okamžitě se tam přesuňte!"

Tak rychle, jak mu implantáty umožnovaly, strhával Sibiel zbraně z držáků. Cadwenovi a Keinonovi muži se nejdřív musí přenést do depa. Pak teprve mohou pokračovat dolů do sekce A02. Všechny podzemní prostory sekce A02 a A03 jsou zvenčí proti průniku portálem chráněny stagnačními pásy. Vojákům z terénu bude trvat věky, než se k podzemnímu krytu dostanou. Sibiel bude rychlejší. Přímo z můstku se přenese dolů do nechráněné sekce a pancéřovanými chodbami s nulovým polem proběhne po svých. I tak tam bude dřív.

Feentexový emitor nechal být, proti dokonalému brnění Trestného komanda by byl k ničemu. Vibromeče možná fungují proti drakům, ale na skelet vyztužený implantáty nestačí. Vybral ten nejtěžší dezintegrátor, do hrudního postroje zastrkal osm leptodýk, do kapsy nacpal hrst matachorů. „Chytej, Fialko," houkl Xan, a hodil Sibielovi přilbu. Generál právě pomohl Lennymu upevnit dezintegrátor do ramenního pouzdra. Tvářil se jako sama smrt. Bylo na něm vidět, jak ho štve, že musí zůstat na můstku. Sibiel byl rád, že mu Xan nebrání jít tam dolů a nestrká mu pod nos povinnosti regenta. Sakra, kdo jiný by tam měl naklusat než on? On jediný má tytéž implantáty jako vetřelci.

***

Sibiel s Lennym v závěsu dusal podzemními chodbami k elitnímu krytu. Postupovali k chráněné sekci. Textura zdí se měnila. Holé skály

vystřídalo pancéřované obložení zabraňující přenosu, odolné proti tektonickým otřesům, běžným destrukčním kletbám, i proti trhlinám v tkanivu jsoucna iniciovaným ze vzdálených končin metaprostoru. Místo obligátních plazmových lamp ze stropu visela svítivá vlákna houževnatého tenerisského mechu. Čím více se blížili k citlivé oblasti, tím naléhavěji čekali na nějaký sluchový vjem, který by svědčil, že se před vraty krytu bojuje. Ale jediné zvuky vydávali oni sami. I supění vlastního dechu a dupání bot v pustém podzemí připomínalo kanonádu.

Ještě jedna křižovatka a otevře se jim výhled do sálu, kde by měli před uzavřenými vraty krytu hlídkovat vojáci.

Sibiel v prudkém běhu zahnul doprava za roh a okamžitě po něčem uklouznul, div že se nerozplácnul. Spolkl nadávku, když to uviděl: Prostranství před pootevřenými vraty krytu tonulo v temně fialové arcidémoní krvi. Bylo tam šero a dusno jako v prádelně, vzduch prosycoval těžký sladký zápach. Ve fialových kalužích se svíjely části rozsekaných těl. Rozsekané údy a vyrvané kusy masa sebou škubaly a fialově jiskřily pozůstatky interní magie. Ze stropu s ponurým mlaskáním odpadávaly mazlavé kusy tkání a strhávaly sebou potřísněné snítky mechu, jehož zář přešla z měkce zelené do špinavě hnědé.

Sibiel odjistil dezintegrátor a pomalu se vydal k vratům. Zaslechl syčivý zvuk, jak Lenny za jeho zády vytahoval z pouzder leptodýky. Zásuvná vrata byla otevřená jen z jedné čtvrtiny, jak se mechanismus o něco zasekl. Z nitra krytu vycházela bílá záře a ozývalo se tlumené

šelestění klimatizace. Sibiel se protáhl dovnitř. Hned za vraty zakopnul o další rozsekaná arcidémoní těla. Doprava se vcházelo do společenské místnosti a ložnic, doleva do servisní sekce. Sibi se otočil k Lennymu a gestem naznačil, že je čas se rozdělit, a ukázal, že on míří doprava. Plukovník s tváří zbrázděnou soustředěním přikývl. Do společenského sálu se Sibiel musel protáhnout dveřmi zatarasenými velkým předmětem. Jednalo se o balík oblepený ztuhlou krustou spečených perleťově šedých letannatových vláken, pod kterou se cosi trhaně pohybovalo.

Uvnitř to vypadalo jako po tornádu. Pohovky, křesla, skříně i stolky se v troskách vršily na hromadách, podlaha se leskla střepy z fonestěny. Krev téměř žádná. Sibi se sehnul, aby se podíval, zda se v rohu za troskami knihovny někdo neskrývá, vtom mu kdosi skočil zezadu po krku. Podařilo se mu vysmeknout a praštit útočníkem o zem. Jednal reflexivně, mnohem rychleji, než kdyby u toho musel přemýšlet. Ještě dřív, než vetřelec na zemi bolestně vyjekl, zabořil mu Sibiel do břicha hlaveň dezintegrátoru. Teprve pak měl čas vyhodnotit, koho to vlastně dostal. Jakmile se tak stalo, rychle zbraň odtáhl. „Mami?“

Izzel. Rozcuchaná, zamazaná od krve a omotaná cáry letannatových vláken, se zvolna posadila. Ukázala směrem k ložnicím: „Brigita s Ulrikou. Jsou na kusy, ale ještě žijí…“

„A ostatní?“ štěkl Sibi.

Matka zavrtěla hlavou. „Všechny děti a Dirianu s Adwenou odnesli portálem. Ostatní rozsekali na kaši.“

Z hlídkového sálu se ozvaly první výkřiky a nadávky, jak dorazili Keinonovi a Cadwenovi muži. Z jejich hlasů čišela úzkost a děs. Zažili šarvátky s draky, ale na to, co teď našli, je nemohlo připravit nic.

„Servisní sekce, mám tu čtyři přeživší," ozval se zdálky Lenny, „jinak čisto!"

„V ložnicích jsou zranění!" zařval Sibiel.

„Medici jsou na cestě!" odpověděl kdosi zvenčí.

Sibi natáhl ruku a pomohl Izzel na nohy. Sledoval, jak kolem něj prosvištěl Cadwen a za ním další. Pokud matka tvrdí, že Ulrika a s Brigitou ještě žijí, znamená to, že části jejich těl se ještě dají poskládat. S trochou štěstí a snahy mohou srůst. O úspěchu rozhoduje čas a dostatek interní magie postižených.

„Co to kurva je?" lamentoval Keinon přelézající třesoucí se překážku ve dveřích. Ta věc měla nepravidelný tvar a vypadala jako zavazadlo. Hodně ledabyle zabalené.

„Že by dáreček?" dodal hrozivě Lenny. Napřáhnul se leptodýkou, aby rozrušil letannatovou krustu.

„Tím ne!" zadržela ho Izzel. Napřáhla ruce nad světle šedý povrch balíku. Z konečků prstů jí vytryskly oslnivě bílé paprsky. Oči měla přimhouřené a čelist zaťatou úsilím, když pod vlivem její magie krusta zprůhledněla a začala se zvolna rozpouštět. Konečně se objevilo, co je uvnitř. Trup s hlavou a s rukama. Kosti paží několikrát přelámané. Tělo přeříznuté vejpůl otřásající se v křečovitých záškubech.

Izzel stáhla ruce, hlavně dezintegrátorů byly sklopeny. Sibiel se sklonil, aby setřel z tváře krev. „Ditrux!" hekl. Zvedl jedno víčko, aby

zkontroloval jeho stav. Oko nebylo zakalené jako u mrtvého. „Ještě žije."

„Hledejte nohy," křikla Izzel.

„Budou na mraky," zaskřehotal Kei.

„A třeba ne," trvala na svém.

Všichni se rozběhli, a přidali k ostatním, kteří mezitím začali ostatky sbírat. Brodili se marastem a s nadávkami pátrali po nějakém větším kuse těla, co by mohl připomínat Ditruxovy dolní končetiny. *Nic tu není! Tady taky nic! Jenom sekaná! A hele, to by mohla bejt Gideonova ruka, měl je jak lopaty!*

Přes místnost se přehnala skupina arcidémonů s antigravitačními nosítky a zmizela v ložnicích. Izzel se vydala za nimi a Sibiel ji následoval. Ve třech pokojích byl stejný binec jako ve společenské místnosti, jen o mnoho více krve. Vojáci se přehrabovali v nevábné změti a snažili se ostatky třídit. Na dvou postelích ležela dvě polonahá zakrvácená ženská těla. Nad jedním z nich se Izzel skláněla. „Brigita," šeptla. „Nechtěla jim dát malého Qadrena. Tak jí uřízli ruce…" Ukázala na roztřepené fialově jiskřící brázdy v místě, kde byly uříznuté paže přiloženy zpět k trupu. Tkáň v jizvách kypěla, jako když kyne těsto, jen mnohem rychleji. To jen dokazovalo, že Brigita, ač se narodila jako raisi, má v sobě mnohem vyšší podíl arcidémoní krve, než tvrdily závistivé drbny. „Už to srůstá," sykla Izzel. „Bude v pořádku."

„A ta druhá?" Sibi pohodil hlavou k druhé posteli.

Izzel zavrtěla hlavou. „Byla příliš slabá.“ Ze sevřených rtů jí vyklouznul tichý vzlyk.

„Mám je!“ zařval kdosi z vedlejší místnosti. „Ditovy nohy!“

Izzel se Sibielem v závěsu pelášila za hlasem. Grennon Arci-Kesall právě dovlekl cosi neforemného, co by s velkou dávkou fantazie mohla být pánevní část těla s nohama k osiřelému trupu. Grenny se tvářil skoro nezúčastněně. Sibiel pochopil, že jeho švagr jedná pod vlivem natrénovaného drilu zcela mechanicky a zatím odmítá akceptovat, že jeho těhotná žena je pryč.

***

Sibiel seděl na zemi opřený o zeď ve své kanceláři a syčivě nasával vzduch. Bylo po všem. Masakr v krytu přežilo deset civilistek včetně Brigity a Izzel. Z vojáků v hlídkovém sále přežil jedině Ditrux, a to ještě shodou šílených náhod, protože jeho nohy se našly uvízlé za vzpříčenými posuvnými vraty. Kosti polámané nejmíň na dvacetkrát. Naštěstí má Ditrux tuhý kořínek. Jakmile přiložili dolní a horní části těla k sobě, začalo srůstat a kosti se poté, co je srovnali, začaly hojit. Ditrux se ještě neprobudil, což je jen dobře. Až se dozví, že jeho přítel Seden to nezvládl, bude s ním ještě horší pořízení než se samotným Sedenem. Izzel měla co dělat, aby mrákotnou kletbou zklidnila Grennona, který zešílel a vrhnul se hlavou proti zdi. Teď ležel Grennon v umělém spánku spolu s Brigitou a Ditem v nemocnici pod dohledem Urbielových mediků.

Pořád ho mrazilo při pomyšlení, co by se asi stalo, kdyby se proměněnci místo na elitní trezor zaměřili na sekci X0, ve které skrývají Rafedaxarra. Ale zdálo se, že maximální utajení, které v pradědečkově případě nasadili, nese plody. Nikdy o něm nemluvili nahlas, nikdy nezmiňovali jeho jméno. Sekce X0 je tak tajná, že ani není zakreslená v plánech základny. Její zabezpečení je oddělené od systému ostatních sekcí.

Podle toho, co vypověděla Izzel, i podle stále pokračující inventury ostatků a identifikačních náramků to zatím vypadá, že unesli osm dětí a dvě ženy – Dirianu Arci-Quinnovou provdanou Arci-Kesallovou a Adwenu Arci-Pawnerovou, nejspíš proto, že obě čekají dítě. Pozabíjeli celkem jedenatřicet civilistů – z nich všichni pocházejí z Rafedaxarovy krve - a devětadvacet vojáků včetně kapitána Sedena. Vyšlo najevo, že všechny přeživší ženy z krytu kromě Brigity pocházejí ze světů mimo Mizeon a do Rafedaxarrovy rodiny se přivdaly. Bylo obrovským štěstím, že do krytu s dětmi poslali jen desetinu všech arcidémoních civilistů ze základny, jinak by ti parchanti pozabíjeli všechny…

Na Sibielovu otázku, jakým způsobem se proměněnci z nulového pole vynořili, Izzel odpovědět nedokázala, protože v době napadení byla v dětské ložnici a uspávala děti. Izzel dokonce nebyla schopna říci, jak a kdo otevřel vrata do hlídkového sálu. Jestli to byli Ditrux se Sedenem, protože zevnitř krytu zaslechli hluk, nebo zda to udělali proměněnci, aby nic netušící vojáky napadli z místa, odkud to mohli nejméně čekat. Už také bylo jasné, že vetřelci použili novou rušičku,

díky které se Ditruxovo a Sedenovo volání o pomoc na můstek nedostalo. Nejvíce Sibiela šokoval matčin postřeh, že viděla flesshingové hady. Izzel byla přesvědčená, že se objevili společně s vetřelci. *Znehybnili nás letannatovým polem a sebrali miminka. Větší děti se zatím poschovávaly pod postelemi, až na Atesia, který se proti nim vyřítil s leptodýkou. Snažila jsem se letannatovou krustu rozpustit, ale byla jsem paralyzovaná. Však víš, zevnitř to jde, až když vlákna ztratí průhlednost a ztvrdnou,* vyprávěla Izzel. *Takže jsem se jen bezmocně dívala, jak Atesia omráčili a jak si ho jeden z nich přehodil přes rameno. Potom se do ložnice vřítila Brigita. Byla ve skladu pro další deky, musela projít kolem vrat i přes společenskou místnost, když už tam řádili. Běžela přímo proti tomu, který držel Qadrena. Strhli ji k zemi a uřízli jí obě paže. A celou tu dobu se jim kolem kotníků vlnily ty duhově blikající poloprůhledné stvůry.*

Flesshingoví „hadi" vlastně nemají s tvory živočišné říše nic společného. Jde o částečně hmotné entity prodírající se trhlinami časoprostoru. Živí se mentální energií inteligentních tvorů, ale zvláštní zájem mají o zbytkovou energii vyzařující z těl bytostí prosycených magií, jako například lichů, arcidémonů nebo draků. Jejich emanace mají na některé typy organismů narkotizační účinek. Nikdo neví, odkud pocházejí, ale jejich výskyt byl zaznamenán snad v každém obydleném systému. Na Mizeonu byly flesshingové emanace poprvé zpozorovány před pěti sty lety při Dračím masakru. Stalo se to ve Chřtánu. Od té doby se tam v různé míře vynořují stále. Mizeonští vědci flesshingy několik desetiletí studovali. Došli k závěru,

že tito parazité jsou pro arcidémony neškodní, protože jejich energetické potřeby jsou naprosto marginální. Bylo vypočítáno, že jednomu průměrně silnému arcidémonovi by neublížilo, ani kdyby se něj otíralo tisíc flesshingů současně. Rada konstatovala, že flesshingy jsou přirozenou součástí metaprostoru a že nemá cenu je jakkoliv potírat.

Destruktiela Arci-Quinna fenomén flesshingových hadů odjakživa fascinoval. Nastudoval o nich vše, co bylo k dispozici, a tvrdil, že jsou mnohem zákeřnější, než si vědci i radní myslí. Výskyt flesshingů ve Chřtánu přirovnával k tikající bombě. Léta se snažil vymyslet, jak flesshingy definitivně vyhnat. Když byl Sibiel malý, Destruktiel se na toto téma často přel s Trixenem. Sibiel si vzpomínal, že otec měl dohodu se Šlupkou, podle které mu Šlupka každý výskyt hlásil. Destruktiel si vzal k ruce kapitána ochranky, sestoupil do podzemí a zkoušel, co na flesshingy zabírá. *Když mezi ně vejdeš, jenom se kolem tebe vlní a syčí a tahají z tebe sílu,* vyprávěl Destruktiel malému Sibielovi. *Sice tak málo, že to nestojí ani za řeč, ale i tak to cítíš jako jemné šimrání. Když jdeš poklidně dál, přirozeně se stáhnou a nechají tě být, protože už se nažrali. Větší frmol nastane, jakmile si jich začneš všímat, a ještě horší je, když proti nim napřeš interní magii. To začnou prskat, jiskřit, cenit přízračné zuby. Silný a prudký výron magie je zažene pryč. Když ale na věc jdeš pomalu a dáš jim čas, začnou splývat do větších celků, které jsou odolnější. Takové tvou energii vcucnou jako malinu a ještě za ni zatáhnou. Už jednou mě jeden takový megaflesshing málem vysál do sucha. Nebýt Nertega…*

Destruktiel s výzkumem skončil poté, co byla jeho sestra a Šlupkova žena, Exiona, zavražděna sůsy. Byl naštvaný, že švagr nedokázal Exionu ochránit a přerušil s ním všechny kontakty. Kvůli Exioně otec přenesl pozornost s intenzitou sobě vlastní z flesshingů na systémy podporující sůské základny. Přesto byl Destruktiel vyjma Šlupky jediným arciknížetem, který měl s flesshingy jakous takous praktickou zkušenost. Je ironické, že s flesshingy souvisela jeho smrt, když právě on nejlépe věděl, jak na ně. Kdyby se k tomu nepřipletli ti špehové převlečení za servisáky, Sibiel si byl jistý, že by se odtamtud s otcem dostali.

Dveře do kanceláře se rozlétly, dovnitř se nahrnuli Xan s Lennym a Keinonem.

Cadwena jsem poslal na můstek," utrousil Lenny ke Xanovi. „Chci, aby si popovídal s Bordenem. Dispečer už poslal zprávu Tassiům na Erektiad. Padeara dělá inventuru osazenstva podle náramků. Jakmile bude hotová, přinese to."

Xan Arci-Ukresius, nejvyšší vojenský velitel, prkenně přikývnul a plácnul sebou na pohovku. Sibiel si všiml, jak opatrně Lenny s Xanem jedná. Jeho žena byla unesena stejně jako Grennonova Diriana. Na rozdíl od Grennyho Xan zareagoval skřípavě proneseným konstatováním: *Adwena? Ta jim to tam zrychtuje! Budou litovat, že ji nenechali tady!*

Xan se očima podbarvenýma modrými stíny podíval na Sibiela: „Proč sedíš na zemi, Fialko?"

„Nějak jsem dál… nedošel," zafuněl Sibi, přinutil se vstát a zaparkovat do křesla naproti.

„Jak se tam kurva dostali?" lamentoval Xan. „Kontroloval jsem zabezpečení. Nulové pole zůstalo neporušené. Jako kdyby se to vůbec nestalo!"

„Myslím, že portálem," řekl mdle Sibiel.

„Jak, portálem?" vyjekl Lenny. „Tady přece žádný portály otevírat nejdou! Richotonní pozadí chodeb kolem krytu je blokované nulovým polem! Samotný kryt je jak nedobytná schránka. Stěny i vrata jsou vyztužené krepponovými granulemi!"

Všichni věděli, že díky krepponovým částicím se vnitřek krytu stává přístupným jen po odříkání specifické magické formule. Kryt se tak dá přirovnat ke krepponové obálce na tajné listiny. Každý, kdo by se pokusil jakýmkoliv způsobem – i portálem - dostat dovnitř bez hesla, by zahynul vlivem kletby. Formuli znali Ditrux se Sedenem, kteří hlídkovali venku, a znaly ji nepochybně i Adwena s Brigitou a Izzel, které byly uvnitř.

„Museli tu mít spojence, který to heslo vyšťoural a vrata otevřel," poznamenal unaveně Sibi. „Máti byla v ložnici, takže ta to neví. Uvidíme, co nám řeknou marodi, až se proberou. Otevření vrat je jedna věc, ale průnik nulovým polem je věc druhá. Myslím, že vím, jak se jim ten portál podařil. Máti tvrdí, že viděla flesshingové hady. Jestli se dobře pamatuju, na ty nulové pole neplatí."

To je průser," hekl Xan.

„Nikdy bych nečekal, že se ty mrchy dají ovládat," podotkl Keinon.

„Úplně ovládat asi ne, ale využívat zjevně jo," řekl umíněným tónem Sibiel. „Otec flesshingy studoval. Dokonce o tom pořizoval záznamy. Skončil s tím, když zemřela teta Exiona, ale kopie odevzdal Radě. Vzpomínám si, jak se potom rozčiloval, když se dozvěděl, že radní jeho výsledky předal Trrisielovi." Sibiel se zapitvořil. „Destruktiel neměl jezevce rád. Tvrdil, že jezevec z toho udělá akorát lumpárnu. Máti mu říkala, že je zaujatý. Ale on ho prohlédl už tehdy."

„Takže Trrisiel ve výzkumu pokračoval," konstatoval Lenny.

***

Šváb ve spíži nalezen

Vešla Padeara Arci-Fezzielová s černými složkami v ruce. Její uniforma, kterou obvykle nosila ozdobenou nápadnými šperky a dohánělа tím vyšší důstojníky k záchvatům, teď vypadala, jako kdyby ji přežvýkal a pak vyplivnul drak. „Asi mám toho švába."

„Kdo?" bafnul Xan.

Padeara pleskla složkami na stůl a posadila se na opěradlo Lennyho křesla. Její bratr ji okamžitě konejšivě chytil za ruku.

„Raisi Ddyra," řekla hlasem roztřepeným únavou Padeara. „Byla v elitním krytu jako jediná raisi, pokud pomineme Brigitu. Její náramek se sice našel, ale ne její ostatky."

Xan zamyšleně přikývnul. Ostatky raisi se dají mezi ostatními identifikovat poměrně snadno. Na rozdíl od tkání arcidémonů nejiskří a daleko rychleji podléhají zkáze. I krev má jinou barvu. Čím menší podíl arcidémonních vloh, tím je krev světlejší.

„Mám za to, že otevřela proměněncům vrata do krytu. K heslu se dostala, když pracovala se Šlupkou. Pustila proměněnce dovnitř a pak s nimi foukla na Mizeon. A to není všechno. Udělala jsem si revizi té Jeronesovy revize," Padeara se té slovní hříčce kuse uchechtla. „Vzpomínáte? Té, kterou mezi raisi hledal švábý. Víme, že raisi Ddyra doprovázela delegaci na Bredeon, do které ji nominoval ministr Krepen Arci-Jeen. Podle Jeronesových zápisků pracovala Ddyra na ministerstvu války a předtím studovala snad všechny prestižní školy v okolí. Jenže mi na tom něco nehrálo. Taky se zajímám o bezpečnostní systémy jako ona. Pokud by byla takový expert, musela bych o ní něco slyšet, což se nestalo. Tak jsem zavolala Bordenovi a zeptala se ho, jestli se jeho bratr Krepen o té výjimečné bezpečnostní expertce někdy zmínil. Borden prohlásil, že Krepen na tom postu měl raisi Rodrika. Rok před pádem Mizeonu byl Rodrik zavražděn. Tehdy Krepenovi arcikněžna Arci-Nubielová doporučila Ddyru s tím, že Ddyra předtím pomáhala Trrisielovi v laboratoři."

„Zvláštní, že o angažmá u jezevce Ddyra nikdy neřekla ani slovo," konstatoval mrazivě Lenny.

„To není všechno," dodala Padeara. „Borden mi řekl, že bratr se o té raisi zmiňoval s nadšením. Z počátku, když o ní mluvil, nazýval ji celým jménem. Později ho začal zkracovat."

Xan se zamračil. „Jaké bylo její celé jméno?“

„Teddyra,“ vydechla Padeara. „Musí to být tatáž Teddyra, která předtím pracovala jako Lissariova první náměstkyně. Teddyra z klanu Arci-Nubielů. Jo, o té jsem v oboru slyšela. Chytrá a nadaná pro rébusy a šifry. Blonďatá a dobře vybavená. Sari ji těsně před korunovací vyrazil a na její místo dosadil Essia. Vzpomínáte na ten skandál?“

„Jo, moc dobře,“ zachraptěl Sibiel. Vybavil si ten den, kdy se navlečený v uniformě Trestného komanda vynořil z Chřtánu a vpadnul do kanceláří sekretariátu císaře tak, jak si ho Lissarius objednal. Vešel na recepci a přivedl personál k mdlobám. Ještě než stačil říct, co tam chce, ti dva raisi, co tam seděli, obrátili oči v sloup a tiše se svezli k zemi. Jeden z nich ještě stačil zmáčknout pohotovostní spínač a spustit alarm. Sibiel obešel pult, zrušil alarm, překročil těla na zemi a šel dál. Ocitl se na chodbě. Všude pusto, jen někde blízko se ozývaly tříštivé zvuky. Šel se podívat a narazil na krásku sklánějící se nad krabicí s porcelánem. Když se jí slušně zeptal, kde najde prince Lissaria, místo odpovědi po něm mrštila hrnkem. Její tvář byla zbrázděná vztekem. Trochu ho to zaskočilo. Málokdo měl odvahu dráždit maskovaného vojáka Trestného komanda v bojovém brnění.

Než stačil zareagovat, přiběhl další úředník. Omlouval se a drmolil, že on ho k sekretáři dovede. Stalo se to tentýž den, kdy Sari na místo náměstka dosadil Essia. Sesazenou náměstkyni Teddyru, protože to byla ta ženská s hrnky, Sari poslal k matce do sídla v Abderanské

vrchovině. Sibiel si Teddyru zapamatoval, protože na něj udělala dojem.

A teď vyšlo najevo, že Moreta ji přesunula k Trrisielovi. Jak příhodné. „Sariho náměstkyně raisi Teddyra z klanu Arci-Nubielů nenosila klanové líčení," řekl pomalu Sibiel. „Asistentka ministra, raisi Ddyra, líčení nosila. A nenosila barvy Nubielů, ale Jeenů. Sakra, přes ty rudé a stříbrné klikyháky jsem ji nepoznal."

„Jak je možné, že byla v elitním krytu?" zavrčel Xan. „Jako raisi měla sedět v krytu v sekci C3. A vůbec. Byla zařazená v bezpečnostní sekci. I v době napadení měla zůstat u monitorů."

„To mě taky zajímalo," přikývla Padeara. „Šla jsem se na to zeptat Izzel. Řekla mi, že Ddyru dal do krytu přenést Ditrux. Pracovali prý na kontrole zabezpečení sekce A3. Když začala ječet siréna, Ddyra ztratila vědomí. Ditrux si myslel, že to způsobil šok z útoku v kombinaci s přepracováním. Všichni jsme přece měli možnost poznat, jak byla Ddyra svědomitá."

„Až příliš," zapitvořil se Lenny.

„Ta ženská přece nepatří k typům, co se při útoku rozpadnou!" rozčílil se Sibiel. „Čím ten Ditrux myslel, že jí na to skočil?"

„Já bych to Ditovi o hlavu nemlátila," zamračila se Padeara. „Oblafla nás všechny."

***

„Jak jí je?“ zajímal se Sibi.

Izzel zkroucená v křesle vedle Wrelliny postele pokrčila rameny.

Po dobu napadení základny byli Wrella s Jeronesem na Riiberionu. Byli navštívit Jeronesovu babičku, bohyni Isseu, která Jerymu vzkázala, že s ním naléhavě potřebuje mluvit. Jerones sebou vzal Wrellu, aby ji Issee představil. Atesia nechali z bezpečnostních důvodů na základně.

Když se Wrella po návratu dozvěděla, že její syn byl unesen, podlehla typickému arci-quinnovskému záchvatu. „Můžeš za to i ty!“ ječela na Izzel. „Ty a všichni ti senilní dinosauři! Kvůli vám Padlí povstali!“ Rozbíjela věci a nehleděla, koho porazí. „Vy!“ obořila se na Xana, který jí padl ro rány. „Vy za to taky můžete!“ syčela, když se na generála vrhla se zaťatými pěstmi. „Neochránili jste mého chlapečka!“

Xan rozběsněnou Wrelu podržel, aby ji Izzel mohla omráčit. Jakmile ji přivázali k posteli, pověděl Jerones, proč ho vlastně babička Issea povolala. Bohyně Trepena prý Isee poslala věštbu, která se týkala přímo jejího vnuka Jeronese.

Krev tvé krve v odloučení
Čelí v brzku ohrožení
Kdo zůstává, ač varován
Pohltí ho rozevřený Chřtán

Babička mě prosila, abych u ní nějaký čas zůstal, řekl Jerones. *Jen tak se prý tomu nebezpečí vyhnu. O bohyni Trepeně se dlouho říkalo, že je vyšinutá, i když co se provdala za krenevského krále, hodně se zklidnila.*

Issea je moje oblíbená babička a byla z té věštby rozrušená. Proto jsme s Wrellou zůstali alespoň na noc.

Sibiela napadlo, že by se té Trepeny mohli zeptat, kdy Padlí znova zaútočí.

***

Hej, vy tam, chystejte panáka, jsme na cestě!

Sibiel prudce zvedl hlavu z lejster na stolní desce. Zase na nich usnul. Zdálo se mu to, nebo ho opravdu volal Šlupka? Ta zpráva mu připadala tak silná, že ho z ní brnělo v týle. Šlupka byl v posílání telepatických vzkazů odjakživa nejlepší. Takže to znamená, že starý drak je na cestě metaprostorem a už je tak blízko, aby dokázal telepatickým výbojem proniknout skrze ochranné bariéry základny.

Sibi se odloudal do koupelny. Nacákal si do tváře ledovou vodu a špetkou interní magie na sobě urovnal zmuchlanou košili. Ve chvíli, kdy se na sebe podíval do zrcadla, si vybavil, co se v uplynulých čtyřiadvaceti hodinách stalo, a tiše zaklel. Diriana s Adwenou a děti jsou pryč. Nehledě na Owianu a Nertega. Debhátarové jsou dost samolibí, aby se úspěšným zásahem na Maharáví svým poddaným pochlubili. A raisi i obecní jsou klevetníci. Jestliže se Owiana o zajatcích dozví, stane se z ní odjištěný granát. Bylo by ztřeštěné doufat, že se zachová rozumně. A nepochybně by bylo absolutně šílené se spoléhat, že se při tom nenechá chytit. Než se nad ránem s Xanem a ostatními rozešli, řekl jim Sibiel ohledně Owiany pravdu.

Už to nemohl dál zatloukat. Museli vědět, že jakmile na sebe na Mizeonu Owi nebo Nerteg upozorní, debhátarové posílí obranu tebechetů i zajatců. Mohou jen doufat, že Nerteg Owianu skutečně odchytí dříve, než něco vyvede a než se celá situace ještě více zkomplikuje. Sibiel musel o Owianě říct i Izzel. *Jestli má Razziel nějaký způsob, jak Nertegovi poslat zprávu o tom, co se tu stalo, požádej ho o to. Musí Owianu zpacifikovat, než nám všechno pokazí.* Izzel jen přikývla, otevřela si portál a zmizela.

Náramek na jeho zápěstí tiše zapípal. „Tady dispečer. Lord Flebussion se ohlásil z vlajkové lodi flotily Rexe Vikkasona. Blíží se k orbitě. Flebussion žádá o povolení přístupu pro dvě osoby. Konkrétně pro Rexe a sebe. Generál Xan přístup povolil a pověřil mě vás informovat. Výsadkový člun dorazí do depa během půl hodiny."

***

Sibiel stál v depu a sledoval, jak erektiadský výsadkový modul měkce klesá do kotevního bloku. On sám Rexe zblízka ještě neviděl. Na Bredeonu s ním jednal jen Lissarius, zatímco Sibiel čekal s ostatními gardisty v hangáru. Jakmile se poklop modulu zvedl, vyskočily z nitra dvě postavy. Sibi překvapeně syknul. Jo, Vikkason je přesně takový, jak ho bratr popsal: *Postava přes dva metry, ramena, co sotva projdou dveřmi. Obličej – ostře řezané rysy. Oči – tmavý jantar. Pleť světlá. Vlasy jako mlha, co skrze ni svítí měsíc. Nehty rudé se zlatým lemováním.* Hrom do police, navlečený v černém brnění zdobeném

reliéfem kovově zeleně se lesknoucích šupin. Velký jako vznášedlo. Z celého Rexova zjevu čišela zavilá arogance typu *začni si něco a já ti vyrvu páteř a z tvého hrudního koše si udělám čepici.*

Pak se Sibiel zaměřil na Flebussiona. Bezpochyby se změnil. Nebylo to jen tím, že měl na sobě stejné brnění jako Rex. Jeho stříbřitě bílé vlasy byly tak dlouhé, že je měl svázané v ohonu, a i když tomu Sibi nechtěl věřit, zdálo se, že se Flebussion nějak zvětšil. Že by to bylo těma botama? Podrážka sice vypadá tlustá, ale pořád se tím nevysvětluje, jak je možné, že vedle dvou a půl metrového Rexe vypadá Šlupka jen o špetku menší. Možná, že na Erektiadu, světě jeho matky, se rozvinuly ty Šlupkovy vlohy, které na Mizeonu jen dřímaly.

„Mehvi-kom," řekl Sibiel a mírně sklonil hlavu. Pozdravil jako první, protože jako regent zdravil krále. Z pestré zásoby erektiadských pozdravů si vybral hned ten třetí nejsrdečnější, jakým se zdravili vzdálení příbuzní.

„Ahreo-sio-kom," odpověděl temným hlasem Rex. A vida, on si z pestré zásoby vybral hned ten druhý nejsrdečnější pozdrav, kterým se zdravili blízcí příbuzní. Tím deklaroval, v jakém duchu se bude jednání odvíjet a že nečeká žádné formality. Sibiel se tedy s klidem obrátil na Flebussiona: „Strýčku."

Šlupka nakrčil nos a řekl: „Sakra, Fialko, pár týdnů vás ztratím z dohledu a hned takový průser."

Sibiel zakoulel očima. „Taky bych řekl." Ukázal směrem k výtahům. „Pojďme se na to posadit."

***

Dole v izolaci už na ně čekali mírně nervózní Jerones a notně zachmuřený Xan Arci-Ukresius. Lenny si mohl stokrát utahovat z Bordena, jak těžce náhlý mír snáší, ale bylo patrné, že Xan na tom není o nic lépe. O bojích mezi Rexem a Xanem se vyprávěly legendy. Ti dva byli na sebe vysazení až do té míry, že jakmile Xanova hlídková flotila narazila na tu Rexovu, oba vojevůdci rozkázali důstojníkům se stáhnout, zatímco oni si navlékli brnění a vyrazili proti sobě do otevřeného metaprostoru jen s vibromeči. Jo, tak to bylo. Tradovalo se, že si Rex boje s Xanem tolik vychutnával, že bojoval v lidské podobě, aby měl v čem držet meč.

„Zdravím, Rexi," brouknul Xan, aniž by se namáhal vstát z mramorové lavice.

Sibiel zaťal zuby a vyčítavě se na Xana podíval. Proč se snaží ho urážet, když jsou teď spojenci? Přemýšlel, že udělal chybu, když Xana na jednání vpustil. Ale možná, že ani kdyby mu to zatrhnul, Xan by ho neposlechl. Nejvyšší velitel armády si občas dělal, co chtěl. Sibiel si s nostalgií vzpomněl, jak mu bylo fajn, když byl řadovým gardistou.

Kamenné rysy Rexovy tváře se zvlnily pobavením. „Vidím, Xan-koehri, že tě ten nápor tolik zmáhá, že ani nemůžeš vstát. Na to jsou nejlepší bahenní lázně na Brussedee."

Xan zavrtěl hlavou. „No, pokud s nimi máš dobré zkušenosti, mohl bych to zkusit."